

Täiskasvanute haridus vajab järelaitamist

Möödunud nädalal korraldas Eesti Täiskasvanute Koolitajate Assotsiatsioon Andras paneeldiskussiooni teemal "Elukestev õpe".

Elus ei saa toime tulla pidevalt õppimata, leidsid diskuteerijad. Nõukogudeaegne arusaam, et inimene õpib mingi ameti selgeks ja ajab kord omandatud teadmistega kogu elu läbi, ei pea enam paika.

Tallinna Pedagoogikaülikooli rektori Mait Arvisto hinnangul ei tähenda elukvaliteet üksnes kindlat ametit ja suure hunniku raha teenimist, vaid enda pidevat harimist ja eneseteostust.

"Õppima peab tänapäeval iga inimene, olenemata vanusest, elukutsest, juba läbi käidud koolidest, praegusest või endisest ametist, erialast või kogutud varandusest," kinnitas Riigikogu liige Ülo Vooglaid. Ta tõdes, et Eestis peetakse haridusest rääkides sageli silmas vaid kooliõpinguid.

"Kui põhiharidust jagatakse Eestis "kasvuhoonetingimustes", siis täiskasvanute harimine on jäänud tähelepannuta," tõdes Maaelu Arengu Instituudi direktor Jüri Ginter.

Sõnavõtnud märkisid, et praegu kuulub Eesti riigi eelarvest toimetuleku- ja eluasemetoetusteks ligi 100 miljonit krooni, kuid täiskasvanute koolituseks vaid viis miljonit. Leiti, et märksa mõttekam oleks rohkem raha kulutada toetust saavate inimeste koolitusele, et nad saaksid "jalad alla" ja "kõnniks" ise edasi.

Jüri Ginteri sõnul peaksid riik ja omavalitsused pidevalt jälgima elukestva õppe võimalusi ja vajadusi ning sekkuma, kui mõnes valdkonnas või mõnel inimeste grupil puudub õppimisvõimalus.

Paneeldiskussioonist osavõtjad leidsid, et kogu Eesti haridussüsteem tuleks võimalikult kiiresti ümber kujundada selliseks, et inimesel oleks võimalik saada haritud inimeseks ja selleks jäädagi.

MARIKA RAISKI